

SVJETIONIK

Periodični magazin Zajednice Mondo Nuovo

SVJETIONIK
Hrvatsko izdanje magazina
IL FARO
La luce di un Mondo Nuovo
Dvomjesečno izdanje
Zajednica Mondo Nuovo
god. I , br.8 - rujan / listopad

UREDNIŠTVO: Zajednica Mondo Nuovo
Nunić bb; 22305 Kistanje
tel: 022 785 8580, fax: 022 785 8581
e-mail: ivana.buterin@ri.htnet.hr
Web: www.mondonuovo.org

Naklada: 1000 kom.
Tisak: Media Zadar d.o.o.

Izdavač
Zajednica Mondo Nuovo

Glavni urednik
Alessandro Diottasi

Uredništvo
Jurica G.
Ivana Buterin

Grafička priprema
Jurica G.
Zajednica Mondo Nuovo

U OVOM BROJU

3	UVODNIK
Prevencija u obitelji: fantazija ili realnost?
*Alessandro Diottasi
4	OBITELJ I ZAJEDNICA
Uloga obitelji u prevenciji ovisnosti
*Redakcijski uradak
6	OBITELJ I ZAJEDNICA
Zašto roditelji saznaju posljednji?
*Ivana Buterin
8	OBITELJ I ZAJEDNICA
Zajednica, put ka ozdravljenju
*Mato Feric
10	OBITELJ I ZAJEDNICA
Borba jedne majke
*Borka Pantalon
12	ŽIVOT U ZAJEDNICI
Dnevnići-isječci iz života Zajednice
13	OBITELJ I ZAJEDNICA
Strah koji blijedi
*Danijela Pavić
14	ŽIVOT I ZAJEDNICA
Volja za živjeti postoji u svakome od nas
*Matija F.

Prevencija u obitelji: fantazija ili realnost?

* Alessandro Diottasi

Prilikom pojave neprimjerenog ponašanja kod jednog mladića ili djevojke, obitelj ima najvažniju ulogu s obzirom da unutar obiteljske jezgre nastaju sve one male, ali značajne navike ponašanja gdje se daje nedovoljna pažnja odnosu među supružnicima te njihovu odnosu s djecom. Ako se ne reagira na vrijeme može doći do velikih problema koji proizlaze iz činjenice da unutar obitelji postoji poteškoća u komunikaciji. Bračni partneri moraju ponovno otkriti važnost uzajamnog poštovanja i zajedništva o čemu su bili podučavani na predbračnim tečajevima jer kada jednom oslabi utjecaj eroza tj. zaljubljenosti teško se sjetiti osnovne komponente u odnosu između dvoje ljudi koja može ponovno obnoviti odnos, a to je razgovor. Razgovor se zasniva na intelektualnim sposobnostima u kojima nema egoizma, a temelji se na ljubavi jer nema odnosa bez razgovora. Ako se razgovor ne temelji na odanosti, iskrenosti i poštenju nikada neće biti autentičan te će biti nerazumljiv upravo djeci. S djecom također treba stvarati prave i odane odnose koji proizlaze iz roditeljske odgovornosti, a time želim reći da roditelj treba biti roditelj, a ne samo prijatelj ili prijateljica jer prijatelj nikada neće biti otac i jedan otac je mnogo više od jednog prijatelja. Otac je autoritet koji vodi obitelj što daje sigurnost kao što sigurnost u odnosu između supružnika daje emocionalnu zrelost djeci što je osnovno za uravnotežen i skladan razvoj adolescenta koji će onda na sve izazove koje mu nudi život reagirati uravnoteženo i zrelo te neće imati potrebu da bude različit od drugih. Što je više obitelj ujedinjena i smirena u emocionalnom smislu to će biti više oslonac djeci kada se susretu s neizbjježnim izazovima i poteškoćama koje im nudi život.

Ako je otac sigurnost i voda odgoja koji se temelji na odgovornosti i na vrijednostima života, važna je uloga i mame koja ne smije grijesiti i držati djecu previše kod sebe kako bi izbjegla rizik od hipertrofije koja je razumljiva u prvim godinama života

djeteta. Treba također podsjetiti da je odgoj isključivo uloga oca i majke, a ne djeda i bake. Djedovi i bake moraju biti djedovi i bake koji sa svojom toplinom mogu razmaziti djecu, ali odgoj unuka ili unuke nije njihova zadaća. Ponekad djedovi i bake postaju instrument za iskorištanje u rukama adolescenata kako bi izbjegli odgovornost i izabrali lakši život.

Za vrijeme programa oporavka koje naši dečki provode u Zajednici obitelji su pozvane na aktivnu ulogu u tom programu, na način da i oni rade paralelan put sa svojom djecom koji se temelji na razgovoru o kojem smo pričali na početku ovog teksta. Kada se u tim razgovorima ponovno otkrije ljubav između supružnika i kada djeca ponovno otkriju da su uvijek bili voljeni, ta spoznaja može ponijeti ove dečke prema vrijednostima koje im prenosi Zajednica tj. prema novom životu slobodnom od droge, u odgovornosti, dostojanstvu i vjeri u Boga.

*osnivač Zajednice
Mondo Nuovo

SVJETIONIK

Obitelj i Zajednica

Uloga obitelji u prevenciji ovisnosti

Redakcijski uradak

Neosporno je da je obitelj ta zajednica čija je osnovna uloga odgoj i podizanje djece kao i kontinuirana skrb za njihov psihofizički razvoj. Ovisnost o drogama zasigurno ima izrazito značajne posljedice na funkcioniranje obitelji i može dovesti do obiteljskog poremećaja, a ponekad je i izraz već postojećeg obiteljskog poremećaja. Velik broj istraživanja pokazao je da je kod ovisnika dosta često izražen problem odsutnosti oca iz obitelji ili njegova neadekvatna uloga. Također se rizičnim smatraju i konflikti na relaciji roditelja i djece, nedostatak roditeljske potpore te općenito nedostatak čvrste emocionalne povezanosti s roditeljima. Slijedeći važni čimbenici koji mogu biti rizični za pojavu ovisnosti odnose se na kvalitetu roditeljskog odgoja. Kao što je poznato, stilovi roditeljskog odgoja utječu na razinu psihosocijalne prilagodbe adolescente, a samim tim i na prevenciju ovisnosti o drogama. Obiteljski faktori koji mogu bitno smanjiti pojavu ovisnosti su kontinuiran roditeljski nadzor i bliska emotivna povezanost djece s roditeljima.

Stoga je obitelj iznimno važna kako u prevenciji ovisnosti, tako i u liječenju ove pojave te kasnijoj resocijalizaciji ovisnika.

Pojava ovisnosti o drogama je usko vezana za adolescentnu dob od 13. do 21. godine života. Može se utvrditi da su najčešći razlozi zlouporabe droga među mladima afirmacija i prilagodba vršnjačkim skupinama, osobni problemi, težnja za ugodom, znatiželja, problemi u obitelji, nepovoljni opći životni uvjeti, neznanje... Mladi u tinejdžerskim godinama su skloni izražavanju bunta prema vrijednostima odraslih i prihvaćanju drugačijih trendova koji su primjereni za njihovu generaciju. U tom smislu mladi su skloni traženju novog iskustva, novih spoznaja koje vrlo često nalaze i u konzumiranju droga. Nedovoljno znanje o posljedicama konzumiranja droga na vlastito zdravlje, kao i nepoznavanje štetnih posljedica koje droge ostavljaju na obitelj i društvo u cjelini su rezultati male učinkovitosti prevencije. Mladima su glavni izvori informacija o drogama masmediji (posebice Internet) i prijatelji, a većina mlađih drogu danas smatra lako dostupnom. Stoga djecu i maloljetnike treba upoznati s negativnim učincima konzumiranja kako bi mogli odgovorno odlučiti o neuporabi droge.

Velik broj istraživanja pokazao je da je kod ovisnika dosta često izražen problem odsutnosti oca iz obitelji ili njegova neadekvatna uloga. Također se rizičnim smatraju i konflikti na relaciji roditelja i djece, nedostatak roditeljske potpore te općenito nedostatak čvrste emocionalne povezanosti s roditeljima.

ZNAKOVI PREPOZNAVANJA POČETKA KONZUMIRANJA DROGA

Vrlo često prvi znakovi početka konzumiranja droga ostaju neprepoznati od bliže okoline iz razloga što u adolescentnoj dobi postoji niz fenomena koji su normalni za tu dob i koji ne moraju ukazivati na bilo koji poremećaj, pa tako ni na konzumiranje droga. Međutim, potrebno je obratiti više pažnje na ponašanje djece u toj dobi, kako u školi, tako i u obitelji, jer svaka upadljiva promjena ponašanja može ukazivati i na problem s drogama.

Tako na primjer, ponaša li se dijete tajnovito i stalno nešto skriva, pokazuje znakove školskog neuspjeha, izostaje iz škole, noću izbiva iz kuće, a danju do kasno spava, nema apetita i mršavi; razdražljivo je, svadljivo i otresito; zahtijeva sve veći i veći džeparac, posuđuje novac od prijatelja, rodbine i poznanika dok istodobno iz

kuće nestaje nakit, vrijedne stvari i sl.; djeluje odsutno, pospano i opijeno; izgleda i odijeva se nemarno...

KADA POČNETE SUMNJATI...

U slučaju sumnje, testiranje na opojne droge jedan je od najsigurnijih načina da se provjeri uzima li osoba drogu. Testira se uglavnom mokraća kao najbolji materijal za identifikaciju droga, a samo testiranje može se provesti laboratorijski ili ga svaki roditelj može provesti sam kupnjom testera za jednu ili više vrsta droga u svim ljekarnama. Testirati se mogu i drugi biološki uzorci kao što su krv, slina, znoj, želučani sok i kosa. Mnogi se odlučuju upravo za testiranje kose budući da je pramen kose jedini biološki materijal pomoću kojega se može utvrditi konzumiranje droge i do nekoliko mjeseci unatrag. Pretraga se vrši na Institutu za medicinska istraživanja u Zagrebu.

Ukoliko se pokaže da je dijete uzimalo drogu ne treba odmah paničariti. Potrebno je otvoreno razgovarati s djetetom i pokušati mu ukazati na štetnost konzumiranja droga te otkriti razloge zbog kojih je počelo konzumirati drogu. Ovisnost nije isključivo bolest, već i ukorijenjeni stil života te je potrebno bitno mijenjati ponašanje, način razmišljanja i sustav vrednosti.

Zašto roditelji saznaju posljednji?

Ivana Buterin

Jedan od velikih problema ovisnosti je što roditelji posljednji saznaju za ovisnost svog djeteta. U većini slučajeva roditelji saznaju kada dijete već nekoliko godina konzumira heroin ili kokain. Svijet droge je nepoznati svijet za svakog roditelja i koliko god slušali o tome na televiziji ili čitali u novinama većina je mislila da se droga ne može desiti njihovoj obitelji. Nakon saznanja za ovisnost, roditelji su puni nevjericice i pitaju se zašto se to njima dogodilo i vrlo često okrivljuju sami sebe za djetetovu ovisnost ili krivnju traže u društvu tj. prijateljima sa kojima se družio. Međutim, krivnja se ne nalazi u roditeljima jer nijedan roditelj nije dao drogu svom djetetu kao što nijedan "prijatelj" nije kriv što je uzeo drogu jer da nije htio sigurno je ne bi uzeo.

Danas djeca i mladi znaju o drogi više od roditelja, učitelja i profesora jer je droga u njihovom svakodnevnom okruženju tj. tijekom dana u školi i na ulici te na večer u diskotekama i kafićima. Dakle, djeca i mladi gotovo se svakodnevno nalaze u situacijama gdje se susreću s drogom tj. s odlukom da li uzeti ili ne uzeti drogu. Često roditelji kažu imam dvoje djece, obadvoje sam odgojio na jednak način i dao im ljubav, izlazili su na ista mjesta pa zašto se jedno drogira, a drugo se ne drogira već je uspješan čovjek tj. radi ili studira te ima svoj život. Roditelji si postavljaju pitanje zašto se moje dijete drogira, dao sam mu sve kao njegovom bratu ili sestri, zašto nije izabrao pravi put kao brat ili sestra? Dijete koje se drogira je puno nesigurnosti, labilnijeg je karaktera i želi pod svaku cijenu biti prihvaćen u društvu.

PUBERTET...

U razdoblju puberteta djeca se počinju sve više zatvarati u sebe te izbjegavaju komunikaciju s roditeljima. Pubertet je razdoblje u kojem se dešavaju brojne promjene u fizičkom izgledu i emocionalnom životu djeteta. Roditelji se također nalaze u poteškoćama kada su djeca u pubertetu jer je to razdoblje u kojem počinju češće svađe zbog izlazaka vani, zahtjeva za novcem, kupovnom novih stvari, izbjegavanja obveza u školi itd. S druge strane roditelji su opterećeni i sa svojim problemima na poslu, financijama, odnosima u braku i svim ostalim svakodnevnim obvezama. Svako dijete u pubertetu prolazi kroz fizičke i emocionalne promjene, međutim, dijete labilnijeg karaktera sve te promjene doživljava dublje tj. postaje nesigurnije, nezadovoljnije samim sobom što rezultira neprihvaćanjem samog sebe.

...Kako bi pomogli svom djetetu roditelji moraju prihvati činjenicu da dijete ovisnik nije više dijete koje oni poznaju jer to dijete više nema svoje "ja", već je "rob" droge jer droga s njime upravlja i donosi odluke umjesto njega. Zbog droge dijete manipulira, laže, krade i poigrava se s osjećajima roditelja...

Sobzirom da ne prihvaca samog sebe misli da ga ne prihvaca ni njegova okolina te se želi promijeniti i postati netko drugi. Imaju mišljenje o sebi da su slabici, preosjećajni, da nemaju hrabrosti za svađu i tuču, imaju poteškoće u komunikaciji, ne znaju kako pristupiti djevojka-ma itd. Da bi se osjećali "jačima" počinju koristiti razne stimulanse poput cigareta, alkohola i droge. U tom razdoblju roditelje doživljavaju kao strance tj. kao osobe s kojima ne mogu razgovarati o svojim problemima jer misle da su roditelji preopterećeni svojim problemima i da ne bi razumjeli njihove probleme stoga im ne povjeravaju svoje strahove, nesigurnosti i svakodnevne poteškoće. S jedne strane imaju i osjećaj neugode i srama pričati s roditeljima, pa je i to jedan od razloga izbjegavanja komunikacije. Iz svega navedenog roditelji moraju shvatiti da su droga i alkohol samo posljedica problema i da se moraju liječiti uzroci koji su doveli do ovisnosti.

Normalno je da svaki roditelj osjeća odgovornost za djetetovu ovisnost, ali treba razlikovati osjećaj odgovornosti od osjećaja krivnje jer ponovno treba istaknuti da roditelji nisu krivi za ovisnost svog djeteta. Veoma je bitno da se roditelji oslobole osjećaja krivnje kako bi mogli pomoći djetetu u rješavanju problema ovisnosti.

Ne postoje roditelji koji ne čine pogreške u odgoju svoje djece, ali nijedan roditelj ne griješi iz zle namjere jer ne postoji roditelj koji želi zlo svojem djetetu. Roditelji grijese iz dobre namjere, zapravo iz prevelike ljubavi koje osjećaju prema djetetu stoga nitko nema pravo osuđivati roditelje i davati im krivnju za djetetovu ovisnost. Roditelji zbog dugogodišnje djetetove ovisnosti imaju zdravstvenih problema (nervoza, depresija, problemi sa srcem i tlakom, anoreksija itd.), a nerijetki imaju i financijskih problema s obzirom da plaćaju dugove svoje djece ili su im djeca sve rasprodala iz kuće. Kako bi pomogli svom djetetu roditelji moraju prihvati činjenicu da dijete ovisnik nije više dijete koje oni poznaju jer to dijete više nema svoje "ja" već je "rob" droge jer droga s njime upravlja i donosi odluke umjesto njega. Zbog droge dijete manipulira, laže, krade i poigrava se s osjećajima roditelja. Roditelji ne mogu i ne smiju vjerovati djetetu ovisniku već ga trebaju motivirati na liječenje u terapijskoj zajednici.

Terapijska zajednica Mondo Nuovo svoj program liječenja od ovisnosti temelji na odgovornoj ljubavi koja uključuje psihoterapiju i radnu terapiju. U sklopu programa liječenja je neophodna podrška roditelja te njihovo povjerenje u Zajednicu kako bi roditelji i Zajednica zajedničkom suradnjom pomogli djetetu ovisniku.

SVJETIONIK

Obitelj i Zajednica

Zajednica, put ka ozdravljenju

Mato Ferić

Prije nekoliko dana nazvala me je Ivana i predložila da napišem nešto o tome kako sam ja video i doživio ovisnost moga sina Matije te kako je to utjecalo na mene i moju obitelj.

Možda se čini lako, ali za opisati sve što smo proživiljivali treba puno više vremena i prostora. Za opisati u kratkim crtama bila bi dovoljna samo jedna riječ - pakao!

Vjerujem da roditelji ovisnika znaju o čemu pričam i da će se mnogi složiti sa mnom i da će se pronaći u ovako grubo izrečenom opisu proživljenoga.

Kao što supružnik posljednji sazna za nevjeru partnera tako i roditelji posljednji saznaju za ovisnost svoga djeteta. Iako smo supruga i ja uočavali da se nešto događa sa Matijom, što svjesno a što nesvjesno, odbijali smo mogućnost da se radi o najgorem, tj. da se radi o njegovoj ovisnosti o drogi.

O problemu ovisnosti znao sam zapravo malo ili bolje rečeno ništa. Nakon upornog inzistiranja supruge i kćeri uslijedilo je njegovo priznanje problema. Toga dana kada me je Matija nazvao i priznao bio sam daleko od kuće, točnije u Minhenu, u Njemačkoj.

ŠOK, NEVJERICA, TUGA...

Preplavila me plima svih mogućih osjećaja. Prvo šok, nevjerica, tuga... Nemogu opisati bol koja me obuzela što nisam uz obitelj kada im je najteže. Nakon nekoliko dana vratio sam se doma i tada zapravo počinje naša borba. Pokušavali smo liječenje metadonskom terapijom. Kratko je funkcionalo. Usponi i padovi i tako izmjene dobra i zla. Otišli smo kod drugoga liječnika koji je prepisao terapiju "Subotexom". Činilo nam se da bi to moglo pomoći, međutim on je koristio svaku priliku da ne uzima tu terapiju već ono što ga puno više zadovoljava tj. heroin.

Dani su prolazili u strahu što će se dogoditi. Kako mu pomoći? Ja i supruga smo vrtili film unazad. Da li smo bili dobri roditelji? Gdje smo pogriješili? U našu obitelj uselila se tuga. Svaki dan je bila borba. Bilo je sve manje dana kada je on bio dobro, a sve više kada je bio loše. Živio je u nekome svom svijetu i zapravo nije bio život koji je prolazio pokraj njega.

...Kako je vrijeme prolazilo video sam da je ulazak u komunu bio pun pogodak. Tu je našao ljude koji ga mogu bolje razumjeti i koji mu mogu pomoći, a to upravo i čine (i to od srca)...

Z bog prirode posla sam razdvojen od moje obitelji koja živi u okolini Zagreba, a ja radim u Zadru. Kada sam video da se supruga i kćer sve teže nose sa njim i njegovom ovisnošću, odlučio sam pozvati ga k sebi u Zadar. Neki će reći iz lošega u gore, ali to mi je u tome trenutku izgledalo kao najbolje rješenje. Naime, želio sam suprugu i kćer bar malo osloboditi pritiska i pružiti im bar pokoju noć mirnoga sna. Nisam mogao dozvoliti da Matija svojim postupcima ubija obitelj (ne znam kako bih to drukčije nazvao, ali mi se činilo da on upravo to radi).

ODLAZAK U ZADAR KAO PRST SUDBINE

I spostavilo se da je njegov dolazak u Zadar bio prst sudbine. Naime, odlazeći k liječniku u Zadru upoznao je voditelja udruge liječenih ovisnika koji ga je uputio na Zajednicu Mondo Nuovo. Očito da je u njemu još tinjala želja za životom, da je u njegovom srcu još bilo ljubavi za svoju obitelj.

Odluka o odlasku u Zajednicu pomalo je sazrijevala i napokon 30.05.2006 započeo je njegov put ka ozdravljenju, tj. toga dana je Matija ušao u Zajednicu Mondo Nuovo.

Kao i za većinu roditelja komuna nam je u tim trenutcima bila velika nepoznanica. Sretni smo što je unutra, a sa druge strane tužni jer nije sa nama i što nismo "normalna" obitelj. Dolazila su mi pitanja, pa što smo mi to Bogu zgriješili? Kako je vrijeme prolazilo video sam da je ulazak u komunu bio pun pogodak. Tu je našao ljude koji ga mogu bolje razumjeti i koji mu mogu pomoći, a to upravo i čine (i to od srca). Svašta se događalo od kada je u Zajednici. I dobro i loše. Od smrti bake do svadbe moje kćeri ili Matijine sestre, ali ni to ga nije pokolebalo u namjeri da izdrži odnosno da stvari dovede do kraja. Da opet osjeti što je to život.

Moja obitelj i ja čekamo ga i nadamo se da ćemo nastaviti tamo gdje smo stali prije nego li je postao rob droge. Kamo god ga put nanese nakon završenog programa bitno je da znamo da je zdrav, ali i da on zna da je tu negdje njegova obitelj u kojoj će uvijek naći potporu i ljubav.

P.S. Hvala Ivani, Sandru i svim dragim ljudima koji su nam pomogli da mirnije spavamo

Borba jedne majke...

Borka Pantalon

Sve bogatstvo svakoga roditelja je uspjeh njihove djece. Tako smo se osjećali ja i moj muž sa našom djecom. Imamo dvoje djece, sina i kćer. Kćer je uvijek bila hiperaktivna, a sin mirno dijete kakvo samo poželjeti možeš. Bavio se sportom, obožavao je nogomet. Nikada sa njim nismo imali problema. Završio je školu i vojsku. Od osmogodišnje škole bi radio preko student servisa. Kasnije je njegov život tekao kao i njegovim vršnjacima. Srednja škola, izlasci, cure, piće i to je tako teklo a ja sam mislila mlad je, proći će ga. Kasnije se oženio, dobio dijete, kud veća sriča za nas roditelje.

Jedan telefonski poziv te nedjelje u devetom mjesecu 2004. promijenio nam je naš normalan život. Saznali smo da je Antonio u drogi. Mislila sam da sam poznavala svoga sina, ali sam se prevarila. On je živio dvostruki život. Jedan kako je nama odgovarao, a drugi Bože sačuvaj - droga, kocka, dugovi...

U to vrijeme živio je sa svojom obitelji. Imali su svoj stan. Sve je imao, a ustvari nije imao ništa. Bio je rob droge, a droga je bolest duše. Toga dana kada smo saznali ja i muž pošli smo kod njih u stan. Tada nam je priznao da se drogira. Ja sam mu odgovorila da je on za liječenje, a on je prihvatio. Uz sve razočarenje i bol što nam je servirao ostali smo uz njega.

Nisam se sramila što mi je sin narkoman, samo me je bolila duša i srce da je to istina - to je moj Toni!!!

Mi nismo znali za komune, ni dićemo, ni što ćemo. Mi smo obični normalni ljudi koji su uvek gledali samo posao i djecu. Uz veliku pomoć nevistinih roditelja došli smo do centra za odvikanje gdje je Antonio prihvatio skidanje na "suho", znači bez zamjenskih terapija (metadona, heptanona...), pojmove koji su za mene u to vrijeme bili "špansko selo". Centar ga upućuje u Zajednicu Mondo Nuovo, što Antonio prihvata i tu počinje borba za život našega sina.

ULAZAK U KOMUNU

Ušao je u komunu koju sam ja osobno zamišljala kao zatvor i zato sam se bojala kako dalje. Kada sam prvi puta došla u posjetu sinu samo sam ga promatrala. Bio je sav izgubljen, pun straha, hodao je pogнуте glave. Prišla sam mu, zagrlila ga i osjetila sam da sav drhti, ali sam pomislila "...Borka, muči i idi dalje...". Drugi puta sam došla u komunu za Uskrs u Italiju. Osjećala sam se puno bolje i slobodnije. Sa mnom su došli sin i žena od Antonia, a i on je bio puno veseliji.

...Jedan telefonski poziv te nedjelje u devetom mjesecu 2004. promijenio nam je naš normalan život. Saznali smo da je Antonio u drogi. Mislila sam da sam poznавала svoga sina, ali sam se prevarila. On je živio dvostruki život. Jedan kako je nama odgovarao, a drugi, Bože sačuvaj - droga, kocka, dugovi...

...Moj muž nije nikako mogao prihvati činjenicu da nam je sin narkoman. Izbjegavao je sastanke, izbjegavao je čak i spominjati komunu i drogu...

Tada sam pomislila blago svakome ovisniku koji uspije ući u komunu. To je raj da se spasi duša i tijelo od zla. Tada sam i vidjela i osjetila koliko ima dobrih ljudi u komuni koji daju sve od sebe da spase mladi život.

Svakih mjesec dana imamo roditeljski sastanak sa voditeljicom Ivanom. Tu razgovaramo s drugim roditeljima koji imaju slične probleme. To mi je davalo snagu za ići naprijed. Moj muž nije nikako mogao prihvati činjenicu da nam je sin narkoman. Izbjegavao je sastanke, izbjegavao je čak i spominjati komunu i drogu. Kada bi prijatelji ili kumovi dolazili kod nas kući, on nije htio niti čuti ime Toni. Nikako se nije mogao pomiriti s činjenicom da mu je sin ovisnik. Tu počinje moja borba da spasim muža od straha i depresije. To je trajalo deset mjeseci.

Za feštu Sv.Ante posjetili smo Antonia u

Zajednici u Nuniću.

Tamo nam je prišla teta Mara i rekla da bi malo porazgovarala sa mojim mužem. Navečer kada smo se vraćali kući, muž mi je priznao kako mu nitko do sada nije tako duboko sa svojom pričom ušao u dušu. Rekao je i da mu je sada lakše, kao da mu je kamen pao sa srca. Od tada je uvijek isao na sastanke, na fešte u Italiju i bio mi je velika potpora.

Bez njega bi teško izdržala sve ovo. Sada uvijek voli ići na "bancarelle" sa dečkima i voli otići u komunu. Kaže da ga to ispunjava.

DUGO OČEKIVANI KRAJ PROGRAMA

Nakon svakoga dolaska u komunu osjećala sam se sve jača i sigurnija jer sam tamo upoznala ljude koji su imali iste probleme kao i ja. Uz veliku pomoć Sandra, Ivane, tete Mare i ostalih dečaka dočekali smo i taj dugo očekivani dan (blagoslov) kada je Antonio dobio "kraj programa". Od velikoga uzbudjenja mislila sam da će me srce izdati. Tada sam se prisjetila početka bitke protiv droge kada me je Toni u jednom trenutku upitao: "...mama, daj mi tabletu, nemogu više izdržati..." (nisam mu je dala).

Tata mu je u tom trenutku rekao: "Toni, nas troje

zajedno moramo izdržati do kraja". Evo, hvala Bogu izdržali smo, ali sam sigurna da bez komune ne bi uspjeli. Tad sam rekla sebi da ću ostati i dalje u komuni sve dok budem mogla hodati, jer netko kada ostari ide u starački dom, a ja ću u komunu posjećivati naše sinove.

SVJETIONIK

Život u Zajednici

Dnevnici...

Isječci iz svakodnevnoga života Zajednice. Na stranicama dnevnika koje dečki pišu svakoga dana iznose svoje osjećaje, strahove, probleme, želje i sve one stvari koje svakodnevno žive i proživljavaju

I danas smo napravili dosta na novoj kući tako da malo pomalo završavamo taj posao. Na sastanku grupe pokušali smo razgovarati sa Gocom, ali to je za njega sve smiješno. Meni se čini da je on jako dobro svjestan svojih grijeha ali nije još uvijek spreman da to podijeli s nama. Ostali dečki su manje-više dobro osim što su Boris i Marinko i danas imali "okršaj" zbog nekakve gluposti. Marinko treba pod hitno popraviti svoje ponašanje prema drugim dečkim.

Misao na Sandra, Ivanu i za sve nas.

Matija, 17.09 2008

Danas sam ušao u kuhinju. Dobro sam se snašao i zadovoljan sam kako se stvari odvijaju. Bio sam okupiran poslom tako da sam zaboravio provjeriti "uru odgovornosti". Poslije sam zaboravio i oprati svoju robu jer nisam imao dovoljno vremena. Zbog toga sam odlučio da će sutra pušiti dvije cigarete manje upravo zbog tog moga nedostatka nedovoljne prisutnosti. Sutra će se truditi biti više prisutan.
Jedna misao za moju obitelj. Laku noć!

Boris, 15.09.2008

Dan je prošao dosta dobro. Posao koji smo napravili sa maslinama je bio ineresantan i skroz mi je odgovarao. Dosta sam razgovarao sa dečkima, a znali smo se i dobro nas-mijati. Na današnjem "trenutku molitve" sam savladao jedan svoj problem i poteškoću. Uspio sam podijeliti svoje osjećaje i razmišljanja kada sam pročitao čitanje iz evanđelja. Poslije toga sam se osjećao smireno i slobodno sa ostalim dečkima.

Vlado, 17.10 2008

Strah koji blijedi...

Danijela Pavić

Zovem se Danijela i imam 35 godina. Već jedanaest godina sam u braku sa Ivom i imamo dvoje djece, dva sina. Spoznaja da se Ive drogira došla je u najgorem mogućem trenutku. Bili smo na početku braka i čekali smo prvo dijete. Nisam imala pojma što je to droga, ovisnost, narkoman a kamoli kako se s time nositi i na koji način boriti.

Do njegovoga odlaska u komunu trebale su proći dvije godine. Dvije godine patnje, straha, tuge, razočarenja, ljutnje ali i nade da će to sve proći.

Metadon, akupunktura, zatvaranje u kuću... sve bez rezultata. Uz sve te neuspjehe nešto me ipak guralo naprijed i davalo snagu da ne odustanem. Možda ljubav? Možda dijete? Neznam.

Na trenutke nisam mogla vjerovati što mi je život donio. Umjesto supruga koji će mi pružiti ljubav, sigurnost, zadovoljstvo, sreću... dobila sam nekoga tko

nije sposoban

brinuti se o

sebi a kamoli o

djetetu i meni.

Odlučnost da

ima načina da

se drogiranju

stane na kraj

gurala me dalje.

Znala sam da

mora postoji-

jati način na

koji nas troje

možemo biti

zajedno i sret-

no.

Kad je otisao u komunu najviše sam se bojala samoće. Nisam strahovala da će izaći prije vremena. Bila sam sigurna da Ive zna moje mišljenje da nećemo biti zajedno ako izade prije kraja programa. Vjerovala sam da sad kad je čist zna da sa borbom treba ići do kraja, da se ima za što i za koga boriti.

ČOVJEK BRZO ZABORAVLJA LOŠE...

Više me bilo strah što će biti kada izade vani iz komune. Što kada se vrati u svakodnevnicu? Kada počne sretati iste ljudi i iste probleme od kojih je bježao uz pomoć droge. Kada se vratio neizmjerna sreća što smo zajedno bila je pomiješana sa strahom. Hoće li ponovo? I danas nakon pet godina imam osjećaj da taj strah neće nikad proći. Samo što s vremenom strah blijedi. Isto kao i patnja kroz koju sam prolazila sve te godine.

Sada se trebam dobro namučiti da se prisjetim koliko je bilo teško. Valjda tako mora biti da čovjek brzo zaboravlja loše i hvata se za ono što je dobro, što ga čini sretnim i daje snagu za dalje.

SVJETIONIK

Život i Zajednica

Volja za živjeti

postoji u svakome od nas

Matija F.

Z ovem se Matija i jedan sam od bivših ovisnika u Zajednici "Mondo Nuovo". Već više od dvije godine nalazim se u programu i nikad nisam ni pomicao da bi svoj problem koji sam imao vani tj. problem sa drogom, rješavao u zajednici. Kako ova zajednica nudi pomoći u rješavanju problema i izlasku iz istih tako i nudi mnogo mogućnosti u stvaranju radnih navika, educiranjem i usavršavanjem u raznim sektorima koji su nam na usluzi i vrlo lako bi nam mogli poslužiti jednom kada završimo program zajednice. Vani smo se uglavnom bavili ilegalnim i kažnjivim stvarima jer je bio puno lakši izvor prihoda tako da legalne stvari nam nisu baš isle. Vani smo se bavili raznim zanimanjima od preprodavanja droga, krađe autiju, provaljivane u lokale i stanove tj. zdrpi i briši itd. Kako je ovo talijanska zajednica i ima osam kuća, jedna od kuća nalazi se u Hrvatskoj, točnije u Nuniću, tako je i pravilo da se priča talijanski. Talijanski nam je bitan zbog lakšeg komuniciranja sa našim osnivačem Alessandrom Diottasiem, sa dečkima iz Italije i zato što je uvijek dobro znati još jedan jezik koji bi nam mogao čak poslužit jednog dana vani.

Učenju nam pomažu dečki koji su već neko vrijeme u zajednici i čak od prošle godine smo dobili mogućnost da usavršavamo naš talijanski jezik preko tečaja talijanskog jezika koji nam predaje profesor talijanskog jezika. Vidimo da ima rezultata ali čak i ti tečaji su nas malo i zbumili jer talijanski jezik ima tešku gramatiku. Osim ovog tečaja, omogućeno nam je i pohađati tečaj za zvanje pčelar.

U našem centru imamo svoje pčele sa nekih šezdesetak košnica koje već dvije godine držimo. Od njih dobivamo med i čak sa tim zarađujemo za pokriti troškove življenja i time želimo ostaviti budućim generacijama nešto što smo i mi naslijedili. Ja osobno nikad se nisam interesirao za pčele i na koji način se dolazi do meda. Za mene je to bio samo jedan od proizvoda sa polica iz dućana koji nije imao nikakvu vrijednost. Živjeti zdravim životom nikad nije bilo u mom riječniku već u biti sve suprotno. Kako je moj život bio većim dijelom ispunjen drogom tako nisam ni mogao zamijećivati neke sitne stvari za koje sad vidim da su bitne u životu i priroda koja nam je dana od strane Boga. Tečaj koji je bio vođen od profesora sa Pučkog učilišta, dočekao sam sa velikim interesom. Kako je tečaj trajao tako mi je sve više dolazila volja za shvatiti više i čak početi se bavit tim poslom.

Osim što Zajednica nudi pomoć u rješavanju problema ovisnosti i kako pobijediti taj problem, isto tako i nudi mnogo mogućnosti u stvaranju radnih navika te educiranje i usavršavanje u raznim sektorima koji su nam na usluzi a koji bi nam vrlo lako mogli poslužiti kada jednoga dana završimo program zajednice. Jedan od tih načina je i tečaj pčelarstva koji smo napravili u našoj Zajednici

Svakim danom smo otkrivali sve više podataka i cijeli sistem kako funkcioniraju pčele i njihova zajednica. Promatraljući ih više otkrio sam koliko imaju dobrih strana i te dobre stvari koje sam ja izgubio nalazeći se u svijetu droge. Te stvari su na primjer komunikacija, sloga, briga za druge i težnja za stvaranjem budućnosti koje sam ja gubio svakim danom sve više i pri tome u to zlo povlačio sebe i sve kojima je stalo do mene. Ali i tome je došao kraj uz pomoć moje obitelji i svih koji su mi željeli dobro. Otkrio sam uz pomoć zajednice i pčelinjeg društva da volja za živjeti postoji u svakome od nas i da samo svi zajedno i uz Božju pomoć možemo lakše i pametnije koračati kroz život. Kako za pčele svaka godina nije pogodna za stvarati med i kroz godinu se nađu u puno poteškoća, te puno pčelinjih zajednica nažalost propadne a samo jake zajednice se odhrvaju bolestima i problemima, tako je i sa nama ljudima jer svatko od nas na drukčiji način reagira na poteškoće i suočava se s njima. Ja nažalost se nisam znao suočiti već sam stalno bježao od problema. Na sreću i uz puno patnje sam se uspio odhrvati i vratiti na pravi put ali samo uz pomoć onih koji su mi željeli najbolje i koji su me željeli imati zdravog.

Poslije devet godina patnje i tome je došao kraj. Po završetku tečaja i sada uz puno volje odlučio sam se upustiti u bavljenje pčelama, naravno uz poticaj mojih voditelja i dečaka s kojima zajedno još i danas hvatam praksu. Zahvaljujući našim profesorima koji su nam svojim predavanjima uspijeli predočiti ljepotu prirode i pčela i zainteresirati nas da i sami stvaramo i održavamo naša pčelinja društva, sada svi zajedno gledamo kako naše pčele napreduju i tako uz njihovu pomoć napredujemo i mi. Dok sam bio vani, koliko god moji bližnji su se trudili pružiti mi sve i htijeli mi predočiti koliko je život lijep, nažalost oko mene je bio samo mrak i potreba za preživljavanjem. Kao što je pčeli potrebno sunce zbog orijentacije i da je vodi kroz život, tako i meni tračak svjetlosti koji je bio u mojoj tunelu pretvorio se u sunce i rodila se nada da i za mene postoji bolje sutra i da život koji mi je dan od Boga i od mojih roditelja nesmije se prekinuti već mora ići naprijed i davati svjetlost drugim ljudima. Zajednica i pomoć mojih najbližih, vratili su mi boje života i smisao vrijednosti koje posjedujemo svaki od nas.

Zajednica Mondo Nuovo
Nunić bb, 22305 Kistanje

Tel: 022 - 785 8580 ; Fax: 022 - 785 8581
Mob: 098-610 609 ; 098-965 3206 ; 099-599 7638

SAVJETOVALIŠTA:

ZADAR: Josipa Jovića 1, Tel/Fax: 023 - 311 623

RIJEKA: Kresnikova 15, Tel: 098 - 610 609

ZAGREB: Maksimirска 12, Župa Sv.Jeronima
Tel: 091 - 3080 500

BENKOVAC: Petra Zoranića 5A
(prostorije Crvenog križa)
Tel: 098 - 610 609 ; 098 965 3206